

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacrum Misericordiae Palativm

Variis Sacrae-Scripturae Locis, Atque Septem misericordiae operibus quasi
peristromatibus exornatum

Gazaeus, Nicolaus

Augustae Trevirorum, 1618

Qvae Sint Arma Offensiva, Sive, Quibus Armis Prosternatur, Et in fugam
relegetur hostis. Capvt LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54459)

nitio, alios spe longioris vitæ deludit, alios infinitis modis, prout cernit expediens, vt suæ voluntatis habeat effectum. Quibus omnibus vt verè & prudenter obsistat ægrotus, Humilitatem amplectatur, quâ omnes inimici cautelas, & ipsum expellet inimicū, vt Diuo Anthonio reuelatum fuit. Hæc est igitur lucta inimici, sed hæc etiam sunt arma ægroti quibus se protegat, & defendat. His alia subnectamus.

QVÆ SINT ARMA OFFENSIVA, SIVE, QVIBVS ARMIS PROSTERNATUR, ET in fugam relegetur hostis.

CAPVT LII.

DVm strenuus miles se ad prælium parat, non solum arma quibus se ab inimici impetu muniat suscipit, sed etiam alia quibus illum propellat, vulneret, & interficiat accipit: ita cum ægrotus morti appropiat, non solum arma defensiva, sed & offensiva suscipere debet, quibus inimicum in fugam vertat. Arma defensiva sunt, *charitas: quæ foras mittit timorem: Spes, quæ galea salutis appellatur, quâ ictum desperationis*

1. Ioan. 4.
Ephes. 6.

tionis auertit : Sacramentum pœnitentiæ, quô abijcitur sarcina peccatorum ad leuius pugnandum: Eucharistia, quæ ei præbet cibum, vt validius in incepto pugnet certamine: Extrema vnctio, quâ vngitur ad elidendos conatus aduersarij. Sed quoniam non sufficit armari, nisi etiam, offendatur aduersarius, necesse est, vt illi arma decenti præbeamus. Quæ sunt?

1. Exorcismi & coniurationes ab Ecclesia *Arma offensi-
ua.* approbatæ, quarum vis, inimicos vsque in

infernæ profunda demergit, quemadmodû auctoritas à Deo hominibus collata est, *Exorcismi pel-
lunt demones.* licet id irrideant Hæretici, qui ijs se applicare non audent, ne fortè Dæmon erga eos suas pandens vires periculum inferat, & ne illis idem quod Luthero contigit, eueniat.

2. Crux, vel imago Christi crucifixi in quo *Crux fugat de-
mones.* spem omnem & fiduciam collocare debêt.

Imitetur ægrotus Danielis pietatem, qui in orationibus suis semper versus Hierusalem sese conuertebat, vbi in spiritu Prophetico crucem futuram præuidebat. Hanc Crucis imaginem amplectatur, & in ea saluatoris nuditatem aduertens; omnes carnis illecebras condemnet, omnesque mundanarum vanitatum pompas contemnat, brachia crucis fixa libertatem effrenatam sedabunt;

pectus apertum, ad confessionē illum pro-
 uocabit, pedes clavis confixi eius inuites
 discursus condemnabunt, deniq; totus, in-
 signis tibi erit lectio. Induere ergo & hanc
 armaturā suscipe, nā in ligno crucis salus fa-
 cta est, mors superata est; vt recte Erasmus
 his verbis annotauit: *Signū illud salutis æter-
 nae Christus in cruce pendens, signū est trium-
 phale. signum gloria, signum victoria, signum
 vite sempiternae.* In hoc signo omnis futura
 victoria collocata est certitudo, vt Constā-
 tino indicatū fuit voce cœlesti *In hoc signo
 vinctes.* Insuper solent homines ad quietem
 ituri se signo crucis munire, quia somnum
 gelidæ mortis imaginē esse sciunt, tu ergo
 cum ad mortē properas, muni te signo cru-
 cis, nam validissimū est ad fugandos nequi-
 tiæ spiritus remediū. Dic cum Regio psal-
 mista, *In pace in idipsum dormiā & requies-
 cam.* Sanctos plerosq; imitare, qui in mortis
 articulo se illo munierunt. Chrysostomus
 moriens se signo crucis muniit: D. Ambro-
 sius cancellatis brachijs, & in crucis modū
 compositis. Quod si ægrotus illud formare
 non potest, adstantes illud operentur. Sic a-
 gebat D. Augustinus erga sanctā Matrem
 dum moreretur. Sanctus Donatus hoc sig-
 no serpētem stupe fecit, sic tu o ægrote De-
 monem

*Lib de prap.
 ad mortem,*

Psal. 4.

*Nicephor. lib.
 13. hist. in vit.*

monem nō solum obstupefacies, sed etiam in fugam vertes. Hanc igitur amplectere, nam sub illius vmbaculo (ad instar Helix sub iunipero) emori, & mortem desiderare debes. Reliquiæ sanctorū cum fide applicatæ ægroto, nam sancti, honorē quem exhibemus reliquijs eorum persentiētes, in adiutorium nostrū exurgunt, & pro nobis aduersus inferni potestates concertant, eosq; debellant, Deo id illis concedente. Nam sicuti miles vulnera quæ in Regis defensione excepit ostendens, facile suorum fit compos desideriorum. ita martyres vulnera quæ pro Christo sustinuerunt ostendentes, à Deo facile id quod exoptant consequuntur. Recte igitur fecerit, si reliquias ægroto applicuerit pius visitator.

Reliquiæ.

4. Panis benedictus, omnesq; res quæ benedictæ sunt, vt rosaria, medallia, imagines & his similia. Cineres benedicti quos capiti agonizantis cōuenit imponere. Ciliciū quo olim induebātur morituri, cui⁹ benedictio nē videre poteris in sacerdotali Romano.

5. Nomen Iesu cū reuerentia & deuotione prolatū, vel à se, vel ab adstantibus si loquēdi abfuerit potestas. Gregorius Turonensis refert Clodouicum Regem inuocato hoc nomine hostem profligasse; sic tu (ægrote) faci-

*Lib. 2. hist.
Franc. c. 29.*

facile de hostib⁹ referes triumphum, si hoc sacratissimum nomen in auxilium piè inuocaueris. Cum die quadam D. Anthoniū Paduanum hostis humani generis de nocte comprimens strangulare niteretur, is excitatus à somno confestim impetum inimici persentiens nomen Iesu protulit, atque illico ab his insidijs absolutus, eum in fugam vertit. Sic tu (o ægrote) ad somnum mortis pergis, si igitur te hostis varijs comprimantentationibus; huius nominis vigore illius retunde vires & impetum elide.

6. Cereus benedictus quem agonizans manibus tenet, quò multam pro peccatis soluit, & publicam reparationem pro iniurijs in Deum commissis facit, quem morè satis probare non possum. Nam hoc modo, fidem quam de Sanctissima Trinitate habet, profitetur, per, ea quæ in cereo continentur, nempe ceram, lychnum & ignem. Nam sicuti ignis ceram liquefacit, & dissoluit sic Spiritus Sanctus (qui ignis verus est) liquefacit ægrotum, & in fletus dissoluit, vt misericordiam diuinam (quæ in Patre & filio est) exposcat & preceat. Insuper per hunc Cereum fidem quam habet de Christo palam ostendit, nempe quod ipse sit vera lux quæ illuminat omnem hominem venien-

Ioannis 1.

nientem, sed exeuntem ex hoc mundo. Et veluti (inquit Pater Costerus, Societatis Iesu) Cera ab apibus conficitur quæ virginis symbolum sunt: ita per eandem ceram quam manu tenet, Christum ex purissimo virginis utero intacta virginitate exiisse profitetur. Ad hæc, lumen externum docet illum, usque ad finem vitæ lumen gratiæ retinere. Docet insuper velle ægrotum cum virginibus sapientibus, obuiam sponso ire cum ardenti lampade, uti Virgo etiam ex hac luce exire voluit. Denique hoc modo postulat sibi lumen charitatis adesse, & expulsionem inimici ab eo loco, in quò lumē cerci benedicti relucet.

In Institut. Christ. c. 9.

*Matth. 25.
Nicephor. lib.
2. Eccles. hist.
c. 21. 22.*

7. Aqua benedicta, cuius virtute expelluntur Diabolicæ potestates, non quia aqua est, sed quia per Sacerdotalem benedictionem fuit sanctificata, licet eam irrideant nostri Hæretici, experientiarum quotidianarum immemores. Nam si nihil virtutis plusquam alteri inesset, cur ita se in obsessis corporibus cruciari, & comburi ob illius asperionem faterentur? Ægrotum itaque iuuat, maximè in agone, hac aqua benedicta aspergere.

8. Inter cætera & omnia penè arma quibus propugnatur hostis, & fugæ terga vertere

tere

tere cogitur, Orationes validissimæ sunt, quippe quæ è cordis pharetra emissæ inimicos propellant, & ne ægrotum accedant impediunt. Harum robur aduertens Chrysostomus, inquit: Non ita leo rugitu suo cæteris animantibus pauorē incutit: quomodo orationibus, in terrorem & fugam vertitur inimicus. Ideoque D. Anthonius discipulos docens quibus armis cum inimicis concertaretur, Orationis maximè meminit. Nam in ea homo humilitatem suam, diuinam quoque (quàm precatur) agnoscit sublimitatem. Fidem probat, nam se credere ostendit in eum quem rogat, alioquin nõ faceret. Spem habet, nam illius animus in Deum fertur, à quo sperat suorum votorū adimpletionem euēturam. Charitate fruitur, nam rogans & sperans, amat. Quapropter ægrotum exhortabitur visitator, vt morti appropians, etiam orationibus vicinum se reddat Deo. Christus siquidem id exemplo docuit, & Apostolus testatus est documento: *In diebus (inquit) Carnis sue supplicationes offerens ad Deum, qui possit illum saluum facere à morte, cum clamore valido & lachrymis, exauditus est pro sua reuerentia.* Hoc igitur modo eum precetur: *Domine Deus salutis meę, spiritus meus ab*
inimi-

ad. 56

inimicis circumdatus, & varijs anxietatibus circumcinctus, ad te exclamat. Succurre igitur, & auxiliatricem postulanti porrigere dexteram: Intuere lachrymas, respice suspiria imis educta pectoribus. Deus meus! vita viuentium, & resurrectio mortuorum, en morti proximus, vndique aduersariorū aduerto impetum, & præsentiam iudicis formidandi vereor. Horresco totus dum infinita scelera contueor, & iusticiam aspicio: At me horrentem & pavidum solatur Misericordia, & gratia tua. Ideò te precor, sursum me leua, & in hac spe, & gratia sperantem cōforta: auxiliatrice me tuere dextera, & mihi tua fortitudine opem adfer. Tu quoque Regina cœli, ne me quæso in hoc angustiæ tempore deseras, sed cœli heredem tuis precibus constitue: Animam suscipe, quam in manus tuas commendo. His, & similibus modis poterit ægrotus Deum deprecari vt fœlicem finem assequatur. His poterit armis hostem facile superare; Nam vt inquit Matth: *Hoc genus demoniorum non eijcitur, nisi in ieiunio & Oratione.* Id ipsum sentit fulgentius dum inquit: *Non est aliquod huius vite tempus, in quo hominibus muscipulam non tendat inimicus, cuius laqueos nemo potest proprijs viribus euadere: sed*
tunc

Matth. 13.

tunc aduersarium vincimus, si lachrymis, & orationibus, & continua cordis humilitate pugnemus. Hos igitur D. Bernardi ciaculatorios (si potest ægrotus) recitet versus.

1. Domine illumina oculos meos, ne unquam obdormiam in morte, ne quando dicat inimicus meus preualui aduersus eum.

2. In manus tuas commendo Spiritum meum, redemisti me Domine Deus veritatis.

3. Locutus sum in lingua mea: Notum fac mihi Domine finem meum, & numerum dierum meorum ut sciam quid desit mihi.

4. fac mihi signum in bonum ut videant me & confundantur; quoniam tu Domine adiunxisti me, & consolatus es me.

5. Dirupisti Domine vincula mea, tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini inuocabo.

6. Perijt fuga à me, & non est, qui requirat animam meam.

7. Clamaui ad te Domine: Tu es spes mea, portio mea in terra viuentium.

8. Signatum est super nos lumen vultus tui Domine dedisti letitiam in corde meo.

Similes & proficuas orationes requirere poterit pius visitator in sacerdotali Romano & Diurnali, vel breuiario.

Quis-

nis, &
 militat
 iacula
 sus.
 unquam
 e inimi
 mem,
 tum fal
 um die
 eant me
 e adiu
 bi sacri
 ni inuo
 equirat
 ea, por
 ltus tui
 vere pa
 ali Ro
 niario.
 Quis-

Quisquis igitur huius vocis, & benedi-
 ctionis: *Infirmus eram & visitastis me*, parti-
 ceps esse voluerit his insulat operibus, &
 his immoretur, illud Iob attendens *visitans*
speciem tuam non peccabis, sicut & illud Sa-
 pientis: *Non te pigeat visitare infirmum, ex*
hoc enim in dilectione firmaberis, & procul-
 dubio saluti consulens, illam à Domi-
 no obtinere merebitur.

Amen.

Kk DE